

agere ut Matth. 4, 3. an posset ex lapidibus panes facere, hominem sine pane pascere. 2. Cum media desint, DE O tempus & modum agendi nosque conservandi præscribendo ut Jud. 8, 6, 7, 8. 3. Patientiam ac benignitatem Dei nostra impatientia & peccandi continuatione explorando, an perpetuò in toleranda nostrâ malitia pergere & non potius aliquando demum pertæsus nostræ malitiæ, nos gravissimè punire velit.

XXII.

Sic Israëlita in deserto Deum tentarunt, explorando, an velit aut possit eis dare carnes, & alia quæ subinde concupiverunt. Unde Moses in ingratisimæ perfidiæ Israëlitarum, & suæ erga contumaces beneficentiæ ac misericordiæ documentum vocat tentationis & contentionis locum v. 7. Illius quod contra Deum; hujus quod contra Dei ministrum insurrexerant: hic calumnijs & jurgijs: illic oblivione & incredulitate, dicentes: Estne Deus inter nos? Vide Flac. in 1. part. clav. in voce tentare Pelarg. in comm. super Exod. p. 161. Marbach. in idem caput.

XXIII.

Videamus jam *Φλυαρίας*, quas illud (si Dijs placet) singulare naturæ depositum, contra nostram sententiam eructat, *Ex his verbis in expl. 1. Cor. 10, 9, p. 283, inquit, tum quod Deus sit, tum quod re ipsa ante nativitatem ex Maria extiterit probari solet. Cum enim constet, ab Israëlitis in Deserto Deum esse tentatam, & hinc dicatur Christus ab illis fuisse tentatus, sequi videtur, Christum esse Deum.*

XXIV.

Resp. 1. non sequi videtur, sed firmissimè sequitur: Nam realis tentatio requirit reale objectum. Non entis enim nullæ sunt operationes, nullæ *ἐνέργιαι*. Si autem realiter extitit, concludimus 2. & hoc: ipsum aut Deum, aut Angelum creatum, aut *ψιλὸν ἄνθρωπον* esse. Jam vero purus putus homo non est; aliàs sequeretur, Christum ut homi-